

1894-11-08

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 59

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10885>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αί άρχαι κατηλθον από του Τρωό-
δους εις Λευκωσίαν.

—§—

Πάν πλοιον προερχόμενον εξ οίου-
δήποτε λιμένος ή μερως της Άκτις
της Προποντιδος, της κειμένης μετα-
του Σκουταρεως, εξαρουμένου, και
Παντέρμων, συμπεριλαμβανομένων, ύ-
πεβάλλεται εις δεκαήμερον καθαρσιν,
ήτις θα τελήται εν Λάρνακι.

—§—

Την παρελθούσαν πέμπτην κα-
τέπλευσαν τό άπόπλοιοι «Sailor
Prince» της εταιρίας «Prince Line»
και τό «Δάνκελτ», κείσαν και τας
εξ Εύρώπης γραμματοπήρας.

—§—

Ο εν Λάρνακι γνωστός και ευγενής
νέος κ. Ιάκωβος Βρουνώνης ένυμφήθη
έν Ιταλία, ένθα διαμένει από τινων
έτων μετά της δεσποσύνης Ματθίλδης
Bernaseoni. Οί εν Λάρνακι φίλοι του
εύχονται πρὸς τούς νεονύμφους ευτυχίη
και μεστόν αγαθών τόν συζυγικόν
βιον.

—§—

Την εβδομάδα ταύτην έγινοντο αι
κατά του Γαλλούρη κατηγορίαί ένώ-
πιον του εν Λευκωσία κακουργολογί-
ου. ή πρώτη επί άποπειρά δολοφονίας,
και ή έτέρα επί φόνου. Το δικαστήριον
κατέδικον τούς δύο εταίρους ή
την κατηγορίαί εις δέτων εφ'αρκήν, διά
δὲ τήν έτέραί εις θάνατον. Τρίτη τις
κατηγορία κατά του Γαλλούρη άπε-
σώθη ύπὸ του δημοσίου κατηγορου
μετά τήν εις θάνατον καταδίκην του.

—§—

Η εν τῷ χωρίῳ Αραδίππου κατ'
έτος τελουμένη πανήγυρις του Απο-
στόλου Λουκά έγινετο και τρίτος λίαν
πολυπληθής.

—§—

Διά του άγγλικού «Δάνκελτ» έπα-
νέκαμψεν ένταύθα ο κ. Ε. Χόαρ. Γεν.
Διευθυντής τῶν ταχυδρομείων, μετά
της Κυρίας του.

—§—

Από 1ης Θόβριου ανέλαβε τά καθή-
κοντά του ως γραμματέυς του Διοικη-
του ο κ. Αγ. Α. Χριστοφίδης.

—§—

Την παρελθούσαν πέμπτην άνεχώ-
ρησαν εκ Λεμεσού τά από του σαβ-
βάτου ήγκυροβολημένα αυτέθι άγγλι-
κά θωρηκτά «Τραφαλγάρ», «Χούτ»
και «Καμπεράουν». Εκ τούτων τά
μειν δύο πρώτα κατηλύθησαν εις Με-
λίτην, τό δὲ τρίτον εις Ναύπλιον.

—§—

Την παρελθούσαν εβδομάδα διεπρά-
χθη φόνος εν τῷ διμερίσματι Κυπρί-
ας κατά τινος Οθωμανού, τήν δὲ κυ-
ριακήν κατά τινος Χριστιανού εν τῷ
χωρίῳ Πάγνα της επαρχίας Λεμεσού

—§—

Χρηστή και ενόρετος διαπαινή έτε-
λεύτησε την παρελθούσαν εβδομάδα, ή
ISIDE A. MURAT, βήμισσα εις
βαθύ πέθος συζυγόν και εξ άνήλικα
τέκνα. Η κηδεία της μακαριστοδὸς έ-
γένετο σεμνοπρεπής εν τῷ ε. Λάρνακι
ναῶ τῶν Καθολικῶν, κατ' αυτήν δὲ
προσῆλθον οί τιμώντες τὸς ἀρετάς
αυτης.

Πρὸς τούς συγγενεις της άποθανού-
σης εκραζόμεν τῷ ειλικρινῆ ήμῶν
συλλυπητήρια, αυτῆ δ' επιφωνούμεν:
Γαίαν έχοι έλαφράν!

Η υπό τῶν κ.κ. Γ. Μ. Κωνσταντι-
νίδου και Ι. Ιωαννίδου έκπενήλεισα
«ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥ-
ΠΡΟΥ», πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν
σχολείων, εύρίσκεται πρὸς πώλησιν
παρά τούς ιδίους, και εν τῷ βιβλιοπω-
λείῳ της «Αληθείας» εν Λεμεσῷ.

Τὸ βιβλίον τούτο αποτελείται εἰς τεσ-
σάρων και πλέον τυπογραφικῶν φύλ-
λων, τιμάται δὲ αντί 5 γροσίων.

«Δηξιόμε κ. Συντάκτα του «Νέου Έθνους.»

Μετ' αἰρίας πραγματι άγνωμην
έν τῇ «Ενώσει» διαμαρτυρήσιν του
κ. Κ. Α. Λοίζου κατά της εκδόσεως
εισιτηρίων, ήν κατόπιν πολλῶν παρα-
κλήσεών μας ανέλαβεν ο κ. Π. Θ.
Νικολαΐδης. Εκ τούτου πεινόμενα οτι
ο κ. Κ. Α. Λοίζου έθιμμεται οσα τῷ
συμφέρουσι και λησμονει οσα δὲν τῷ
συμφέρουσι.

Εθιμμεται λ.χ. οτι κατά τήν εν
τῇ Μητροπόλει συνεδρίασιν εξιλέγη
ως εκδότης τῶν εισιτηρίων και οτι
έγένετο επί τούτω και πρακτικόν, λη-
σμονει δὲ οτι κατόπιν μας έβεβίωσεν
οτι τῷ εἰνε αδύνατον νά εκδόη τά εἰ-
σιτήρια. οπότεν δὲ τῷ παρετηρήθη,
οτι πρέπει νά εκτελήσῃ τό καθήκόν
του, ήρητήη και πάλιν επιμόνω, πα-
ρόντος και του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου,
οι και υπέδειξεν ως άραδίου διά τήν
έκδοσιν τῶν εισιτηρίων. «Αλλ' ούχ
ήτητον και εν αυτῇ τῇ Μονῇ επιμει-
ε άρνούμενος ο κ. Κ. Α. Λοίζου προσθέ-
σας μάλιστα, οτι δὲν επιθυμει νά ζυ-
λισθῆ χάριν τῶν εισιτηρίων. Εκτός
ήμῶν έχομεν νά υποδείξωμεν αυ-
τῷ και πολλά άλλα άτομα πρὸς αἰ-
πιν οτι δὲν δέχεται τήν έκδοσιν τῶν
εισιτηρίων.

Ο κ. Π. Θ. Νικολαΐδης έδέχθη κα-
τόπιν παρακλήσεω, ως εἶπομεν, τήν
προτίθα ταύτην άρῶ παρητήη αυ-
τεβούλωσ ο κ. Κ. Α. Λοίζου και δι-
καίως σημερον άπορούμεν διά τήν ως
άνω εἰρηται δημοσιευθεισαν εν τῇ «Ε-
νώσει» διαμαρτυρητιν του

ΘΕΟΦ. Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Χ' ΣΑΒΒΑΣ.

Εν Λάρνακι τῇ 21 θόβριου 1894.

«Νέο Έθνος»

Η γνωστή παρ' ήμιν ρωπογραφική
έφημερίς, ήτις εκδίδεται πρὸς ο εἶδος
της δημοσιογραφίας, έδωκε πάλιν εἰς

σχάτως τρανά δείγματα της έμπα-
θοῦς και έπονειδιστου πολιτικῆς της,
ήν τισάνκι έστ'ηλίτευσαν πάσαι ά-
νεξαιρέτως αι της Κύπρου έφη-
μερίδες. Εύτυχως δ' έγνωρίσεν άρ-
κούτως τό Κυπριακόν δημόσιον κατά
πόσον ή αλήθεια, ή άμεροληψία και
ή δικαιοσύνη χαρακτηρίζουσι πάν έτι
γραφεῖ ή εν λόγω έφημερίς και ως εκ
τούτου τά κατά προσώπων γραφόμενά
της ούδεμ' αἰ αξιούνται πιστεως ή
προσοχής ή άπαντήσεως. Εσκοσε κα-
τά τό δὲ λεγόμενον υπό λύπης, διότι
ήνοιξε τό ελληνικόν σχολείον και μεθ'
ελας τας προσπάθειάς της δὲν έμει-
ναν άεργοι τινές τῶν διδασκάλων, οὗς
βδελύσσεται και μισει μέχρι θανάτου
ο έλευνός συντάκτης της.

Τινές πολιται.
Λάρνακι τῇ 22)3 θόβριου 94.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

«Ως εκ της επίδειξσεως της άσθε-
νείας του Γάβρι έματαιώθη τό εις
Κέρκυραν ταξιδιόν του, καθότι τό
συμβούλιον τῶν Ιατρῶν έγνωμάτευ-
σεν, οτι τούτο δυνατόν νά εἴη κακός
συνεπείας και ούτως ήναγκασθῆ ο σε-
πτὸς άσθενής νά διαμεινῃ εις Λιβάνιαν,
όπθεν διαβιβάζονται αι περι της κα-
ταστάσεως του ειδήσεις, αι όποιαι
καθ' αἰμα άπελαρρυντικαί επιβάλλου-
σιν εις μεγίστην άηυχίαν πάντας
τούς φίλους της ειρήνης. ής Αλέξαν-
δρος ο Γ' υπήρξεν άειποτε πιστός πρό-
μαχος και φρουρός. Αι πρὸς τας άττι-
κάς συναδέλφους τηλεγραφικαί ειδή-
σεις ενῷ μέχρι της 9 Οκτωβρίου ά-
ναφέρουσιν, οτι πάσα εἰς λπίς ά-
πωλὸς εἴη τῇν μὲν 10 και 11 άγ-
γέλλουσιν οτι ο Γ' άσθενής αισθάνεται τας
δυνάμεις του άνεμεουμένας τήν δὲ 12
άλλαί παρουσιάζουσι μικράς τινας έπι-
βελτιώσεις και άλλαι παριστωσι τήν
θέσιν του άπελπιστικωτάτην.

Εκ τούτων βεβίως ειδήσεων δὲν
δύναται τις ευστυχως αγαθόν τι νά
προβλεπῆται και εἰνε λίαν λυπηρόν
οτι ευρίσκειται εις τας τελευταίας στιγ-
μάς ύπαρξίς διά σύμπασαν τήν ανθρω-
πότητα πολυτιμοτάτη.

Εν Κοπενάγη άπηλπισθησαν έντε-
λῶς και θειρωσιν ως άρνηκτον τόν
θάνατον. Κατά δυστυχίαν δ' εἰνε κρί-
σιμος και ή κατάσταση του μεγάλου
δουκός Γεωργίου. Η προκήπισσα Α-
λίκη, μηνητή του Τσεζαρέβιτς, άπηλ-
θεν εις Λιβάνιαν, κατά τήν επιθυμίαν
του Γάβρου ζῆ ήτατος να εύλογήσῃ
πρὸ του θανάτου του τήν μελλόνου-
φον του Τσεζαρέβιτς.

Νεωτέρα τηλεγραφική ειδησις λη-
ρηθεισά ένταύθα παριστά τήν κατάστα-
σιν του Γάβρου εἰς τὸν ούτω δ' ά-
περσιόθη τό εις Κέρκυραν ταξε δόν
του. Εἴθε προσεχῶς ν' αναγγελωμεν
εὐαρίστους ειδήσεις περι της υγείας
του πολυτιμοτάτου άνδρός.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΒΛΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ.

Το ζήτημα τούτο θεωρείται ως το σπουδαιότερον, όπερ μέλλει να έπασχολήται το άγγλικόν κοινοβούλιον κατά την προσεχθ. σύνοδον. Πολλοί αντιπρόσωποι του ύπουργείου, ως ο Τριβέλιαν, ο Γερβέρτος Γλάδστιν, ο λόρδος Γοηδμίονη και ο Σώου-Λεφίερ κατέστησαν ισχυράτως το ζήτημα της βουλής των λόρδων αντικείμενον δημοσίου συζητήσεως. Όπως δήποτε, οι τρεις λόγοι των τριών πρώτων δεν παρερήθη ψηλαφητή διαβεβαίωσις, οράσις τις, εξ ης ήδύνατό τις να συμπεράνη τάς έν τώ ζητήματι τούτω προθέσεις της κυβερνήσεως. Ούγούτως όμως έχει και περί του λόγου του πρέδρου της επιχωρίου διοικήσεως κ. Σώου Λεφίερ. Οστις, άγρευών την ή)17 πρό των έν Βροδφόρδη εκλογέων αυτού, ώμίλησεν ως πρέδρος του πρωθυπουργού και τούτοχρόως κατέδειξεν ότι ο πρωθυπουργός έντός έλλήνων ημερών σκέπτεται να προβή εις δηλώσεις περί του ζητήματος της άνω βουλής. Εκ των δηλώσεων του Σώου-Λεφίερ δυνάμεθα να εικάσωμεν πως περί των φρονημάτων και περί των προθέσεων του πρωθυπουργού, διότι αί λέξεις μεταρρυθμίσις της άνω βουλής, άποτελούσι, καθά παρατηρεί και ο Ν. Ε. Τύπος, ύποδύλωσιν, γενομένην άλλωτε και ύπ' αυτού του πρωθυπουργού. Ο Σώου-Λεφίερ έλήρυσεν έν Βροδφόρδη ότι ή έξουσία της άνω βουλής εδει περαιτέρω να περιορισθί. Τα σπουδαιότερα των νομοσχεδίων της κυβερνήσεως άπέρριβθησαν ύπό της βουλής των λόρδων, τού αύτη δέ κατάστασις πραγμάτων δέν δύναται πλέον να ήται άνεκτή. Έν ή περιπτώσει άπέβαινεν άναγκαία επίκλησις εις την γνώμην της χώρας, τότε δέν ήλ έπρόκειτο πλέον κατα την επίκλησιν ταύτην μόνον περί άυτονομίας της Ίρλανδίας και των λοιπών σημείων του προγράμματος του Νεοκαστέλλου, αλλά περί του ζητήματος πως λυθήσεται το ζήτημα της άνω βουλής.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Έν Μασσαλία κυκλοφορεί ή φήμη ότι ο πρέδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Καζιμίρ Πιερίε σκέπτεται να παραιτηθί ενθός ως συγκληθώσιν αβ βουλαί. Ός λόγοι της παραιτήσεως του φέρονται ή άντιδημοτικότης του Καζιμίρ Πιερίε, ή τις επηύξησεν ισχυράτως εκ των δηλώσεων, άς έκαμεν προς τους εργάτας των άνθρακωρυχείων του, ετινεις εξήτησαν έλάττωσιν των ώρων της εργασίας των. Ούδεις σχετικός λόγος έγένετο έν τώ εύρωπαικώ τύπω.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Μετά τά μεγάλα του Ρουμανικού στρατού γυμνάσια και την στρατιωτικήν επιθεώρησιν ύπό του βασιλέως, παρετέθη μέγα γεύμα τιμητικόν έν Βισλόυη κατά τό όποιον ο βασιλεύς Κάρολος της Ρουμανίας έφερε την έξής πρόποσιν:

«Μετ' αίσθηματός ύπερρημίας διέτρεξα κατά τάς ημέρας ταύτας των γυμνασίων, τά άρχαία πεδία τώ μαχών ένθα ο μέγας πρίγκιψ της Μολδαυίας εκίρδισε την περιφανέστεραν των νικών, νίκην άποφασίσασαν τό μέλλον της χώρας και επόρασαν επί της καταστάσεως της Εύρώπης. Το όνομα του Στεφάνου Βόδν και ή άνδρεία των στρατιωτών άντήχησε τότε άνά τον χριστιανικόν κόσμον, αί δέ πολεμικαί αύτου έκστρατεΐαι θά διαμείνωσι καθ' άπαντα τον ύστερον χρόνον έξοχον παράδειγμα της ρουμανικής φυλής. Η άνδρεία και τό πολεμικόν μένος των μεγάλων εκείνων άνδρών έκαμε τους άπογόνους των μετά 400 έτη να άποδώσωσι, διά του αίματος των, τό μεγαλείον και την άνεξαρτησίαν εις την Ρουμανίαν. Χαιρείτω λοιπόν μετ' ιδιαιτούσης χαράς, έν τοις ιστορικοις τούτοις τόποις, μέγα μέρος του στρατού μου, βεβαιός ότι δέν ήλ λητμονήτη ποτέ την ύψηλήν αυτού άποστολήν.»

ΠΕΡΙ ΛΑΤΑ.

Κατά την «Ατλαντίδα», άνοίγων την σύνοδον των επισκοπικών της Νέας Ίβόρκης, ο σεβ. επίσκοπος Πότερ έμνήσθη του θανάτου του αρχιεπισκόπου Ζακύνθου Λάτα ως εξής.

«Ομιλών περί Άνατολής, άνακαλώ εις ήν μνήμην και άλλον τινα εκλιπόντα εκ των τάξεων της προσδοούσης εκκλησίας, δέν άν μή άνέβρω, και οι μη όντα άμερικανόν ήθέλετε με κατακρίνει. Την αύτην πρωίαν πρό ένός έτους κατεγοητεύθημεν διά της παρουσίας του αρχιεπισκόπου Ζακύνθου σιθασμιωτ. Διονυσίου Λάτα. Πέπειθα, ότι ούδεις εξ ήμών έλησμόνησε την καθολικωτάτην και άδελφικωτάτην άγόρευσιν ήν, από του βήματος τούτου, έν άλανθίστω άγγλική γλώσση, μάς άπηύθυνεν. Πρό δεκαπενθήμερίας είδοποιήθην περί της τελευτής του — άνευ τινός λεπτομερείας — και δέν δύναται να μη έκφράσω ένταύθα τάς ενάριστους άναμνήσεις του σπαίου τούτου λογίου, όστις ήν κάτοχος εξ γλωσσών, έμαθήτευσιν εις τά πανεπιστήμια της Χαϊδελεβέργης, του Στρασβούργου και Οξφόρδης, και διήγαγε πολιτείαν χριστιανού εύσεβούς, πλήρους συμπαθείας εύρείας και εύθύτητος βεθείας διά τάς θεμιλώδεις άληθείας της πίστεως. Είς τους τοιούτους άνδρας έρείδεται ή έλπις της μεγάλης ανατολικής εκκλησίας του μέλλοντος. Άς άπαιτήσωμεν τάς παρα-

κλήσεις μας τώ Θεώ, ένα τή άποστείλη πολλούς ποιμενάρχους του αύτου φρονήματος και των αύτων γνώσεων.»

Η ΣΠΡΟΓΓΟΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ο έν τή σπυροτροπική σχολή της Ηρούστης καθηγητής κ. Ίωαννίδης, μεταβάς εις Αθήνας, προσηνέχθη να διδάξη την μέθοδον της καλλιέργειας του μεταξοσκώληκος κατά τό επικρατούς έν Ηρούστη σύστημα, άπήλθε δέ εις Μελοπόννησον, όπως εκ του συνεγγυς μελετήσθι τον τρόπον, καθ' έν ενεργείται αύτη έν Ελλάδι και ύποδείξη τά μέτρα της βελτιώσεως. Ο κ. Ίωαννίδης, έφοδισθείς διά συστατικών του ύπουργού των έσωτερικών κ. Μπουρζίδου προς τάς αρχάς Καλαμών και Λαρτίνης, θά επισκεφθί τάς πόλεις ταύτας, θά εξετασθί τον σπόρον, τον όποιον μεταχειρίζονται, τά δένδρα τά όποια προς τροφήν τούτου καλλιεργούσι και τον τρόπον της μεταξουργίας και θα ύποβάλη περί όλων αύτων λεπτομερή προς τό ύπουργείον έκθέσιν. Θά διατυπώσθι δέ εις τό τέλος γνώμην κατά πόσον ή έν χρήσει έν Ελλάδι μέθοδος της καλλιέργειας του μεταξοσκώληκος εινε έπιτυχής και πως δύναται να βελτιωθί ή όλως άντικατασταθί.

Μετά την ύποβολήν της έθέσεως ταύτης θά σκεφθί ή έλληνική κυβερνήσις άν πρέπει να χρησιμοποιήσθι τάς γνώσεις και την πείραν του κ. Ίωαννίδου, όπως δοθί ζωή εις την βιομηχανίαν ταύτην, έν ή περιπτώσει ή θελε πισθί, ότι τούτο ήτο κατορθωτόν, ή άπέφριε δέ πραγματοποιούμενον καταφανή ώφέλειαν εις την χώραν.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ.

Η άυτοκρατορική όλωμ. κυβερνήσις, ποθύσα την επέκτασιν της καλλιέργειας του καφέ, άπεράτισε να δολκιμάσθι τός έν Τριπόλει της Άφρικης γαίαις, ατινεις εύρίσκονται εις τον αυτόν παράλληλον προς τάς χώρας της Γεμενης. Ηδη άγγέλλεται εκείθεν, ότι δύο κυβερνητικοί άπεσταλμένοι είδικαί δέ περί την καλλιέργειαν του πολύτιμου φυτού, έφθασαν εις Τρίπολιν της Άφρικης και ήρξαντο επείωρύντες τάς γαίαις, όπως εκλιζώσι τάς κατιλλήλους προς σποράν.

ΑΤΜΟΝΑΟ-Ι-ΚΠ ΕΓΓΑΙΡΕΙΑ ΕΝ ΣΥΡΙΑ.

Είς των προχόντων Βηρυτουό όνόματι Σουκρή Γιαχούς έπέντης εκήτησε τό προνόμιον ίδρύσεως άεμοπλοικής εταιρίας, ή όποια θά έκτελή την άετοπλοικήν ύπηρεσίαν των πικραλιών της Συρίας. Η πρότασις αύτου έγινετο άποδεκτική και συνετάχθη τό σχετικόν συμβόλαιον και ή συγγραφή τά όποια άπιστάληται εις τό ύπουργ-

γειον των ναυτικών προς εξέτασιν. Το ύπουργείον επήνεγκε τάς εξής δύο τροποποιήσεις. Πρώτον έθεώρησεν άναγκαίον να αναδιβάσθι εκ 10 εις 20 ο)ο τό ποσοστόν, όπερ ο αίτούμενος τό προνόμιον άνέλαβε να πληρώνη εις την κυβερνήσιν. εκ των καθαρών κερδών, δεύτερον δέ προσέθετο και όρον, ότι τά άεμοπλοια της Μαγασούε θά προσεγγίζωσι δωρεάν επί των προκυμιών, άποδωρών και λοιπών, όσα ή εταιρία ήθελε κατασκευάσει προς χρήση των ιδίων αύτης άεμοπλοίων. Ο προνομιούχος διά της συγγραφής αυτού αναδέχεται να πληρώσθι και 8 ο)ο των καθαρών κερδών εις τό ταμείον του πτωχοκομείου.

Π περί δήθιν προληφθείσης άποπειρας κατά του Σουλτάνου είδήσις του Λαδίας, ήν και ήμεεις είδημοσιεύσαμεν, διαψεύδεται επισήμως ύπό της έν Παρισίοις Όθωμανικής πρεσβείας.

Τά «Τελευταία Νέα του Βερολίνου» άγγέλλουσιν ότι όλως εξαιρετική τιμή θα άποδοθί εις τον νεαρόν βραβιέα της Σερβίας κατά την έν Πότσδαμ διαμνήν του. Έν κυνηγητική έκδρομή μετά του άυτοκράτορος, θά τώ δοθί ή εύκαιρία να φονύσθι μίαν των σπανίων λευκών ελάφων του Wildpark παρά τό νέον άνάκτορον. Η τιμή αύτη άπενεμήθη πρό έτών εις τον βασιλέα της Σουηδίας.

Κατά τηλεγραφικήν είδήσιν εκ Λιόβιας παρα τό πλιυρόν του άσθενούτος Γάβρου συνίρρευαν ού μόνον Μεγλειότητες και Γψηλότητες αλλά και πλείστοι άνταπακριταί ρωσικών άγγλικών και γερμανικών έφημερίδων.

Κατά τάς εκ Σοφίας είδήσεις των Ευρωπαικών φύλλων, αί Βούλγαροι εινε άπηλπισμένοι με την κατάστασιν της υγείας του Γάβρου. Ηάσα έλπις ταχείας μετά της Ρωσσίας συμφιλίωσεως άπώλετο, λαμβανόμενου ύπ' όψιν ότι ούδ'μία ποτέ Αντιβασίλεια θά έρριψοκινδύνευε εις τόσον σεβαρόν ζήτημα ή μόνος αύτός ο άυτοκράτωρ.

Κατά τάς εκ Βερολίνου είδήσεις, ο επίσκοπος «Reichsanzeiger» άγγέλλει ότι ή Γαλλική Κυβερνήσις άπένειμεν εις τον έν Παρισίοις στρατιωτόν άκόλουθον της Γερμανικής Πρεσβείας ταγματάρχην Σούσκεν, τό παράσημον της Λεγεώνας της τιμής, ότι δέ και του Γερμανού άυτοκράτορος την άδειαν του να δεχθί και ίφίρη αυτόν. Η πράξις αύτη της Γαλλικής Κυβερνήσεως συσχετίζεται άναμφίδωλος με την ύπό του άυτοκράτορος Γουλιέλμου παρασχεθείσαν συγγνώμην εις τους δύο Γάλλους αξιωματικούς, τους συλληθέντας και καταδικασθέντας επί κατασκοπεία και με την στάσιν της Μεγλειότητός του επί τή εύκαιρία του θανάτου του Ηρόδρου Καρού και του στρατηγού Μάκ Διαών.

